

[P. Mortensen.]

Størrelse, og det vil sikkert ikke ændres nævneværdigt ved det kommende Aars Valg.

Elbæk-Jessen: Jeg har et Par Henvendelser til den højtærede Udenrigsminister angaaende vor Smørekseport. Ifølge Handelsaftalen med Tyskland er det Kontingent af Smør m. m., vi har Lov til at eksportere til dette Land, gjort afhængigt af vore Indkøb dér. Kontingentet beregnes kvartalsvis i Forhold til det foregaaende Kvartal, og de første Dage i hvert Kvartal samles Regeringsudvalgene fra de to Lande for at fastlægge det. Smørekseportørerne kan selysagt ikke afvente Møderne nogle Dage hen i Maaneden, og derfor faar de en foreløbig Meddelelse. En saadan udsendtes den 23. September til Efterretning for Oktober Kvartal, og Meddelelsen gik ud paa, at i Forhold til Juli Kvartal var Kontingentet til Tyskland skaaret ned med 20 pCt. Følgen af dette var, at der den første Uge i Oktober maatte anbringes 3 000 Dritler mere end sædvanlig paa det engelske Marked. En saadan pludselig Forøgelse af vor Eksport til England gav en Noteringsnedgang den 6. Oktober paa 13 Kr. pr. 100 kg Smør. Den 7.—8. Oktober kom den endelige Meddelelse til Smørekseportørerne, som gik ud paa, at Nedgangen i vort Kontingent til Tyskland kun blev 5 pCt. i Stedet for 20 pCt., der skulde altsaa kun sælges 700—800 Dritler i Stedet for 3 000 mere til England nu. Men nu var der kommet Uro i Salget, og andre Omstændigheder spillede ind. Noteringen gik den 13. Oktober yderligere ned med 7 Kr. pr. 100 kg, næste Uge begyndte Opgangen med 3 Kr., og Ugen efter, den 27. Oktober, var Opgangen 17 Kr. pr. 100 kg og var dermed atter oppe paa det samme som den 22. September, nemlig 243 Kr. pr. 100 kg. Men saadanne pludselige Svingninger, som her er nævnt, en Nedgang i to Uger paa 20 Kr., hvorefter Noteringen saa atter gaar op i det samme, virker meget uheldigt paa det engelske Marked, og det kan give Anledning til Spekulation, og Detailhandlerne derovre udsættes for Tab, hvorfor de foretrækker at handle med Smør med en jævn Notering fra Uge til Uge, saadan som f. Eks. vore Konkurrenter har gennemført. Saadanne Svingninger giver ogsaa mægtige Tab for dansk Smørproduktion. Den her nævnte Svingning kan sikkert beregnes til et Tab paa ca. ½ Mill. Kr., og da jeg antager, at de nævnte midlertidige Meddelelser fra Regeringsudvalgene ligger under den højt-

ærede Udenrigsminister, henstiller jeg til Ministeren, at saadanne Tilfælde ikke gentager sig. Det er et Tab for Smørproducenterne, der i Forvejen faar for lille en Pris, og det er ogsaa et Tab af Indtægt for Landet i sin Helhed, der absolut bør undgaaes.

Jeg behøver sikkert ikke at henlede den højtærede Udenrigsministers Opmærksomhed paa, at Landbrugsraadets Præsident, Landstingsmand Hauch, ved mange Lejligheder har udtalt, at der her fra Danmark kunde sælges meget mere Smør og andre Landbrugsprodukter til Tyskland, men at Regeringen stillede sig hindrende i Vejen. Ogsaa Formanden for Mejeriforeningernes Fællesorganisation, Proprietær Overgaard, har ved flere Lejligheder udtalt noget lignende, bl. a. ved Fællesorganisationens Repræsentantmøde, hvoraf et kort Udsnit refereres saaledes i „Jyllandsposten“ for 28. Juli 1938 — jeg beder om Formandens Tilfaldelse til at citere det —:

„Jeg røber ikke nogen Hemmelighed ved at fortælle, at det Program, som ved Afslutningen af den dansk-tyske Handelsoverenskomst blev lagt for vor Samhandel med Tyskland i indeværende Aar, fra Regeringens Side blev presset ned til det mindst mulige under de mest energiske Protester fra Landbrugets Repræsentanter. Men naar det nu viser sig, at ikke engang dette Program kan gennemføres, men at der f. Eks. i Juli Kvartal er foretaget en Nedsikring af Kontingenterne paa 15 pCt., saa maa vi fra Landbrugets Side protestere og stille Regeringen over for sit Ansvar. Vi maa forlange, at Roret lægges om, og det kan ikke ske hurtigt nok.“

Hvis den højtærede Landbrugsminister har Part i det, vil jeg ogsaa bede ham tage noget af Ansvaret — jeg ser, at han er til Stede. Da begge de nævnte, der er Landbrugets ledende Mænd og har været med ved Handelsaftalernes Afslutning, bør vide Besked, har disse Udtalelser stor Vægt. Jeg beder den højtærede Udenrigsminister om over for Tinget her at give en udførlig Redegørelse for disse for Landbruget saa vigtige Forhold.

I det engelske Blad „Evening Standard“ stod der i de bekendte Krisedage en Artikel, der hed „Vort Spisekammer kunde blive bombet“, og det skildres heri, hvorledes tyske Flyvere i Krigstilfælde i Løbet af 20 Minutter kunde bombardere København og tvinge Danmark til at levere hele sin Landbrugsproduktion til Tyskland. Og Forfatteren slutter med at sige — det er navnlig